

Dívka, co se smála jak Chaplinův Kid

Greenhorns

Tahle cesta vedla k brodu, řeka měla modrou vodu,
kytara tu zněla, jak má správně znít.
Tam kde ta kytara zněla barvu vody v očích měla
dívka, co se smála jak Chaplinův Kid.
Dlouhé dny se se mnou smála, já byl s ní a ona zrála
jako zraje víno, než se může pít.
Stromy měly vůni stromů, žádná z cest nevedla domů
s dívkou, co se smála jak Chaplinův Kid.

Každé léto jsem tam chodil, špínu měst ze sebe shodil
u té řeky moh' jsem zpívat, moh' jsem snít,
věděl jsem, proč na ni čekám, byla cestou k čistým řekám
dívka, co se smála jak Chaplinův Kid.
A pak čas nám zkřížil cestu, já šel k řece, ona k městu,
město vzalo ji a dokázalo skrýt.
Řeka barvu vody nemá a má kytara je němá,
dívko, co se smála jak Chaplinův Kid.

Vím, že zpívám píseň marnou, lidé dřív než stromy stárnou,
řeka barvu nemá, co by měla mít,
stala se i s dívkou změna, jistě je z ní dávno žena
a už bude jistě někde s někým žít.
Já to vím a přesto přece, chodím dál tou cestou k řece
a své nohy nutím proti proudu jít,
hledat dál ten čistý pramen, hledat proudem řeky zmámen
dívku, co se smála jak Chaplinův Kid.